

Plán OSN „Globální sousedství“ z roku 1995 pro vládu jednoho světa, ve kterém figuruje i známý český politik

 necenzurovanapravda.cz/2024/12/plan-osn-globalni-sousedstvi-z-roku-1995-pro-vladu-jednoho-sveta-ve-kterem-figuruje-i-znamy-cesky-politik

3 prosince, 2024

Pro nás by měl být tento plán o to zajímavější právě proto, že v něm figuruje i jeden bývalý český politik, kterého všichni velmi dobře znáte. Tento politik byl v 90. letech členem Komise pro globální vládnutí, což zřejmě mnozí z vás ani netuší.

Ale než se k němu dostaneme, tak se podívejme na to, o čem tento plán vlastně je...

Plán velmi úzce souvisí s Agendou 21 a pozdější Agendou 2030 a politikou jedné světové vlády.

V roce 1996 Henry Lamb odhalil plán OSN převzít svět pomocí plánu z knihy, kterou OSN vydala o rok dříve. Název knihy je , Naše globální sousedství ,.

Knihy, kterou napsalo 28 „expertů“, plánuje globální daňový systém pro financování operací OSN, stálou armádu OSN, Radu pro hospodářskou bezpečnost, pravomoc OSN nad globálními statky, rozšířenou pravomoc generálního tajemníka a mnoho dalšího.

V roce 1996 již byly některé plány realizovány. Jak roky plynuly, stále více plánů bylo a bylo zaváděno.

V roce 1996 měl Lamb na fóru Granada přednášku o Úmluvě o biologické rozmanitosti a projektu Wildlands.

Lamb dokonce prohlásil, že všechny ty řeči o jednom světovém řádu pod vedením OSN nejsou žádné konspirační teorie.

„Komise pro globální vládnutí financovaná OSN se začala scházet v roce 1992, vážně... a loni na podzim vydala svou závěrečnou zprávu. Nese název ,*Naše globální sousedství*,“ řekl.

Poté, co stručně popsal dokument z roku 1995, pokračoval v diskusi o Agendě 21, smlouvě o biologické rozmanitosti, projektu Wildlands a globálním hodnocení biologické rozmanitosti.

Watch Video At: <https://youtu.be/s2c9LGBkYo0>

Shrnutí analýzy našeho globálního sousedství Henryho Lamba

Obsah

Zavedení

Komise pro globální vládnutí vydala svá doporučení v rámci přípravy na Světovou konferenci o globální správě, která byla plánována na rok 1998, kde se očekávalo, že oficiální světové smlouvy o správě a řízení budou přijaty k implementaci do roku 2000.

Návrhy Komise zahrnovaly rozšíření pravomoci Organizace spojených národů (dále jen „OSN“) na poskytování globálních daní, stálou armádu OSN, Radu hospodářské bezpečnosti, pravomoc OSN nad globálním společným fondem a ukončení práva veta stálých členů Rady Bezpečnosti.

Mezi další návrhy patří zřízení nového parlamentního orgánu zástupců „občanské společnosti“ (neziskovky), nová „Petiční rada,“ nový trestní soud, závazné verdikty Mezinárodního soudního dvora a rozšířené pravomoci pro generálního tajemníka OSN.

Komise se skládala z 28 lidí, kteří byli pečlivě vybráni pro svou výjimečnost, vliv a schopnost ovlivnit implementaci doporučení. Byla schválena generálním tajemníkem OSN a financována prostřednictvím různých svěřeneckých fondů a nadací.

Komise pro globální vládnutí vydala svá doporučení v rámci přípravy na Světovou konferenci o globální správě, která je plánována na rok 1998, kdy se očekávalo, že oficiální světové smlouvy o správě a řízení budou přijaty k implementaci do roku 2000.

„*Naše globální sousedství*“ vydalo Oxford University Press v roce 1995 a odráží práci desítek různých agentur a komisí v průběhu několika let.

Pozadí a sestavení Komise

Komise pro globální vládnutí byla založena v roce 1992 s 28 členy a financována z UNDP, devíti národními vládami a soukromými nadacemi.

Komise byla vytvořena poté, co v dubnu 1991 ve Stockholmu předložili zprávu o možnostech globální správy věcí veřejných Ingvar Carlsson, tehdejší předseda vlády Švédska, a Shirdath Ramphal, generální tajemník Commonwealthu.

Zprávu si původně vyžádal bývalý západoněmecký kancléř Willy Brandt, který v lednu 1990 svolal skupinu mezinárodních vůdců do německého Königswinteru.

Spolupředsedové komise Ingvar Carlsson a Shirdath Ramphal se v dubnu 1992 setkali s generálním tajemníkem OSN Butrusem Butrusem-Ghalim, aby zajistili jeho podporu tomuto úsilí.

Členové komise

---

1. **Ingvar Carlsson**, švédský premiér Švédska 1986-91 a vůdce sociálně demokratické strany ve Švédsku.

2. **Shirdath Ramphal**, Guyana, generální tajemník Commonwealthu v letech 1975 až 1990, prezident IUCN, předseda řídicího výboru programu Leadership in Environment and Development Program; Předseda poradního výboru nadace Future Generations Alliance Foundation, kancléř, University of the West Indies a University of Warwick v Británii, člen pěti mezinárodních komisí v 80. letech a autor knihy Our Country, The Planet, napsané speciálně pro Summit Země .

3. **Ali Alatas**, indonéský ministr zahraničních věcí Indonéské republiky od roku 1988; stálý zástupce při OSN.

4. **Abdlatif Al-Hamad**, kuvajtský generální ředitel a předseda Arabského fondu pro hospodářský a sociální rozvoj v Kuvajtu, bývalý ministr financí a ministr plánování; člen Nezávislé komise pro otázky mezinárodního rozvoje; Člen představenstva Stockholmského institutu pro životní prostředí.

5. **Oscar Arias**, prezident Kostariky v letech 1986 až 1990; vypracoval Ariasův mírový plán, který získal Nobelovu cenu míru; založil Arias Foundation for Peace and Human Progress.

6. **Anna Balletbo i Puig**, Španělsko. Členka španělského parlamentu od roku 1979; členka výboru pro zahraniční věci a pro rozhlas a televizi; Výkonný výbor Socialistické strany v Katalánsku; generální tajemnice Mezinárodní nadace Olofa Palmeho; předsedkyně španělské asociace OSN a aktivistka v otázkách žen od roku 1975.

7. **Kurt Biedenkopf**, německý ministr, premiér Saska od roku 1990; poslanec federálního parlamentu; Generální tajemník Křesťanskodemokratické unie Německa.

8. **Allan Boesak**, jihoafrický ministr hospodářství pro region Western Cape; ředitel Nadace pro mír a spravedlnost; předseda Afrického národního kongresu (ANC); Prezident Světové aliance reformovaných církví a patron Sjednocené demokratické fronty.

9. **Manuel Camacho Solis**, Mexiko. Bývalý ministr zahraničních věcí a starosta Mexico City; Mexický ministr pro rozvoj měst a ekologii.

10. **Bernard Chidzero**, zimbabwský ministr financí; zástupce generálního tajemníka UNCTAD; předseda Výboru pro rozvoj Světové banky a MMF a člen Světové komise pro životní prostředí a rozvoj.

11. **Barber Conable**, Američan, bývalý prezident Světové banky, je zmíněn vedle své role předsedy Výboru pro vztahy mezi USA a Čínou a jako hlavní poradce Globálního fondu pro životní prostředí.

12. **Jacques Delors**, předseda Evropské komise od roku 1985, je známý svými funkcemi jako ministr hospodářství, financí a rozpočtu a starosta města Clichy.

13. **Jiří Dienstbier**, předseda Strany svobodných demokratů v ČR (mimoparlamentní strana navazující na Občanské hnutí), působil také jako místopředseda vlády zahraničních věcí.

14. **Enrique Iglesias**, prezident Meziamerické rozvojové banky od roku 1988, zastával různé funkce, včetně ministra vnějších vztahů a výkonného tajemníka Hospodářské komise OSN pro Latinskou Ameriku.

15. **Frank Judd**, člen Sněmovny lordů ve Spojeném království, sloužil jako náměstek ministra obrany, ministr pro rozvoj zámoří a ředitel Oxfamu.

16. **Hongkoo Lee**, místopředseda vlády Korejské republiky, zastával funkce ministra národního sjednocení, velvyslance ve Spojeném království a profesora politologie na Národní univerzitě v Soulu.

17. **Wangari Maathai**, zakladatelka Hnutí zeleného pásu v Keni, také sloužila jako předsedkyně Národní rady keňských žen a mluvčí nevládních organizací na Summitu Země v roce 1992 v Riu.

18. **Sadako Ogata**, vysoká komisařka OSN pro uprchlíky od roku 1991, zastávala funkce ředitelky Institutu mezinárodních vztahů a předsedkyně výkonné rady UNICEF.

19. **Olara Otunnu**, prezidentka Mezinárodní mírové akademie v New Yorku, sloužila jako ministryně zahraničí Ugandy a předsedala Komisi OSN pro lidská práva.

20. **Aga Khan**, předseda Programu podpory venkova, zastával různé pozice včetně guvernéra Reserve Bank of India, hlavního ekonomického poradce indické vlády a zástupce správce Rozvojového programu OSN.

21. **Celina Vargas do Amaral Peixoto**, ředitelka nadace Getulio Vargas Foundation, také sloužila jako generální ředitelka brazilského národního archivu a ředitelka Centra pro výzkum a dokumentaci brazilské historie.

22. **Jan Pronk**, ministr pro rozvojovou spolupráci v Nizozemsku, zastával funkce místopředsedy Strany práce, člena parlamentu a zástupce generálního tajemníka UNCTAD.

23. **Qian Jiadong**, zástupce generálního ředitele Čínského centra pro mezinárodní studia, sloužil jako velvyslanec a stálý zástupce v Ženevě při OSN a velvyslanec pro záležitosti odzbrojení.

24. **Marie-Angelique Savane**, ředitelka africké divize Populačního fondu OSN, zastávala funkce ředitelky UNFPA v Dakaru, poradkyně Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a prezidentka Asociace afrických žen pro výzkum a vývoj.

25. **Adele Simmonsová**, prezidentka nadace Johna D. a Catherine T. MacArthurových, sloužila jako členka Rady pro zahraniční vztahy, Poradního sboru OSN na vysoké úrovni pro udržitelný rozvoj a

Komise prezidenta Cartera pro světový hlad.

26. **Maurice Strong** je prominentní postava z Kanady, zastává několik funkcí včetně předsedy a generálního ředitele Ontaria Hydro, předsedy Rady Země a generálního tajemníka Zemských summitů I a II. Je také členem Světové komise pro životní prostředí a rozvoj a jeho práce je uvedena v listopadovém/prosincovém čísle 1995 Ecologic.

27. **Brian Urquhart** ze Spojeného království je rezidentem v programu Ford Foundation's International Affairs a v letech 1972 až 1986 sloužil jako zástupce generálního tajemníka OSN pro zvláštní politické záležitosti. Urquhart je také členem Nezávislé komise pro otázky odzbrojení a bezpečnosti.

28. **Juli Vorontsov** z Ruska zastával různé diplomatické funkce včetně velvyslance ve Spojených státech, velvyslance při OSN a poradce prezidenta Borise Jelcina pro zahraniční věci. Vorontsov také sloužil jako velvyslanec v Afghánistánu, Francii a Indii.

Důvody pro globální vládnutí

Komise věřila, že světové události, pokroky v technologii a globální povědomí o ekologické katastrofě vytvářejí klima, ve kterém by lidé na světě měli uznat potřebu globálního vládnutí.

Podle zprávy globální vládnutí „neimplikuje světovou vládu nebo světový federalismus, ale spíše nový systém vládnutí, který využívá různé metody, aniž by vládcům poskytoval příležitost hlasovat o výsledku.“

Základ globálního vládnutí je založen na přesvědčení, že svět je připraven přijmout „globální občanskou etiku“ založenou na základních hodnotách, jako je respekt k životu, svoboda, spravedlnost a rovnost, a že vládnutí by mělo být založeno na demokracii a vládě. vymahatelného práva.

Definice „úcty k životu“ ve zprávě se však neomezuje na lidský život, ale spíše znamená stejnou úctu ke všemu životu v souladu s biocentrickým názorem, že veškerý život má stejnou vnitřní hodnotu.

Základní hodnoty a principy

Návrhy Komise byly založeny na souboru základních hodnot, které upřednostňují bezpečnost lidí, ochranu životního prostředí a globální správu věcí veřejných. Tyto základní hodnoty se objevují v dokumentech OSN od konce 80. let a dominují mezinárodním konferencím, dohodám a smlouvám od roku 1992, včetně Agendy 21 přijaté v Rio de Janeiru.

Komise pro globální vládnutí zdůraznila důležitost rozšíření respektu k životu na všechny živé bytosti, nejen na lidi, a poznamenala, že impuls vlastnit území je třeba překonat.

Zdůraznila také potřebu vyvážit národní suverenitu s mezinárodní odpovědností a uvedla, že ačkoli jsou státy suverénní, nemohou si dělat, co chtějí, a že globální pravidla zvyků omezují jejich svobodu.

Maurice Strong, člen Komise, tvrdí, že suverenitu nemohou vykonávat jednostranně jednotlivé národní státy, a že se podvolí imperativům globální spolupráce v oblasti životního prostředí.

Komise navrhla rozsáhlé změny OSN založené na klíčové hodnotě spravedlnosti, které mají za cíl snížit rozdíly a dosáhnout vyváženějšího rozdělení příležitostí po celém světě.

Zdůraznil také důležitost „vzájemného respektu“, definovaného jako „tolerance“ a poznamenal, že individuální úspěchy a osobní odpovědnost mohou být v rozporu s touto hodnotou.

Světové základní kurikulum OSN, jehož autorem je bývalý náměstek generálního tajemníka OSN Robert Muller, si klade za cíl podporovat globální přístup ke vzdělávání a povzbuzovat studenty, aby se stali „skutečnými občany planety.“

Návrhy Komise také institucionalizovaly hodnotu „péče,“ která si klade za cíl povzbudit spolupráci při pomoci těm, kteří to potřebují, a definuje „bezúhonnost“ jako přijetí a praktikování základních hodnot a absenci korupce.

Věřili, že jakmile svět přijme tyto základní hodnoty, objeví se „globální etika,“ která bude ztělesňovat soubor společných práv a povinností a poskytne rámec pro efektivní globální vládnutí.

Globální etika a lidská bezpečnost

Navrhovaná globální etika by všem lidem poskytla určitá práva, včetně bezpečného života, příležitosti vydělávat si na spravedlivé živobytí a rovného přístupu ke globálním statkům.

Komise poznamenala, že účinnost této globální etiky bude záviset na schopnosti lidí a vlád překročit úzké vlastní zájmy a dohodnout se na souboru společných práv a povinností.

Komise pro globální vládnutí zdůraznila, že právo na „bezpečný život“ nezahrnuje pouze svobodu před válkou, ale také ochranu před chronickými hrozbami, jako je hlad, nemoci a represe, stejně jako náhlé narušení každodenního života.

Lidská bezpečnost byla považována za cíl stejně důležitý jako bezpečnost státu, což znamenalo významné rozšíření odpovědnosti Organizace spojených národů, která by nyní zahrnovala bezpečnost jednotlivců v členských státech.

Komise rovněž zdůraznila význam environmentální bezpečnosti, přičemž zdůraznila potřebu kontrolovat lidské činnosti, které poškozují systémy podpory života na planetě, a uplatňovat „princip předběžné opatrnosti“ ke zmírnění těchto rizik.

Ekonomická bezpečnost a globální správa

Právo na „spravedlivý život“ má dalekosáhlé důsledky, včetně potřeby spravedlivého rozdělení přírodních zdrojů, odstranění extrémních rozdílů v příjmech a vytvoření pracovních příležitostí pro

všechny lidi.

Komise navrhla zřízení Rady pro hospodářskou bezpečnost, která by dohlížela na globální ekonomické řízení a zajistila, že všichni lidé budou mít příležitost vydělávat si na spravedlivé živobytí.

Poručenská rada by dostala mandát vykonávat správu nad globálním společným majetkem, včetně správy smluv o životním prostředí a vybírání uživatelských poplatků, daní a licenčních poplatků za povolení k užívání globálních obecných statků.

Globální společenství jsou definována jako atmosféra, vesmír, oceány a související prostředí a systémy podporující život, které přispívají k podpoře lidského života.

Restrukturalizace systému OSN a armády OSN

Doporučení Komise pro dosažení globálního vládnutí zahrnovala prosazování základních hodnot prostřednictvím globální byrokracie, která by byla vytvořena prostřednictvím revitalizovaného a restrukturalizovaného systému OSN.

Rada bezpečnosti OSN, nejvyšší orgán systému OSN, by byla reformována tak, aby měla 23 členů, přičemž právo veta stálých členů by bylo postupně zrušeno a zbývající členové by sloužili jako „stálí členové“, dokud nebude možné plně přezkoumat status člena.

Byly by stanoveny nové zásady pro činnost Rady bezpečnosti, včetně práva na bezpečnou existenci pro všechny lidi, předcházení konfliktům a válkám a odstraňování podmínek, které generují bezpečnostní hrozby.

Rada bezpečnosti by byla zmocněna zasahovat do záležitostí suverénních států, je-li ohrožena bezpečnost jednotlivců, včetně vojenské intervence jako poslední možnosti, a byla by oprávněna vytvořit stálou armádu, známou jako Dobrovolnické síly OSN.

Dobrovolnické síly OSN by byly malé, vysoce vycvičené a dobře vybavené síly 10 000 vojáků, které by byly k dispozici pro rychlé nasazení kdekoli na světě, pod výlučnou pravomocí Rady bezpečnosti OSN a každodenním velením Generálního tajemníka OSN.

Poručenská rada, původní hlavní orgán systému Organizace spojených národů, by byla znovu vytvořena tak, aby měla pravomoc nad globálním společenstvím, s pevným počtem členů, včetně kvalifikovaných členů z „občanské společnosti“, jako jsou akreditované nevládní organizace.

Komise navrhla významný posun v systému OSN a udělila nevoleným, samozvaným ekologickým aktivistům pozici vládní autority ve správní radě agentury kontrolující využívání atmosféry, vesmíru, oceánů a biologické rozmanitosti.

Hospodářská a sociální rada („ECOSOC“) by byla zrušena a její agentury a programy by se přesunuly do Poručenské rady, kterou by nakonec řídil zvláštní orgán ekologických aktivistů vybraných z akreditovaných neziskovek jmenovaných delegáty Valného shromáždění. .

Program OSN pro životní prostředí („UNEP“), spolu se všemi smlouvami o životním prostředí spadajícími pod jeho jurisdikci, by byl řízen tímto zvláštním orgánem a program práce v oblasti životního prostředí celého systému OSN by byl autorizován a koordinován tímto orgánem.

Prosazování by pocházelo od modernizované Rady bezpečnosti a nové Rady bezpečnosti (dále jen ESC), popisované jako „vrcholný orgán,“ která by měla postavení v mezinárodních ekonomických záležitostech, jaké má Rada bezpečnosti v otázkách míru a bezpečnosti.

ESC by byla poradním politickým orgánem, který pracuje na základě konsensu bez práva veta kteréhokoli člena, a mezi její povinnosti by patřilo průběžné hodnocení celkového stavu světové ekonomiky, poskytování dlouhodobého strategického politického rámce na podporu udržitelného rozvoje a zajišťování konzistence mezi politickými cíli mezinárodních ekonomických institucí.

ESC by také studovala návrhy na financování veřejných statků prostřednictvím mezinárodního zvyšování příjmů, řešila by dlouhodobé hrozby pro bezpečnost a podporovala udržitelný rozvoj se zaměřením na otázky, jako jsou sdílené ekologické krize, ekonomická nestabilita, rostoucí nezaměstnanost, masová chudoba a udržitelnost životního prostředí.

Komise doporučila, aby HSR neměla více než 23 členů, aby ji vedl nový náměstek generálního tajemníka pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a aby k měření hrubého domácího produktu (HDP) používal paritu kupní síly (PPP) všech členských zemí.

ESC by měla pravomoc nad telekomunikacemi a multimédií a podniky, které využívají rádiové vlny a satelity, by podléhaly jejím politikám, aby poskytovaly měřítko globálního veřejnoprávního vysílání, které není spojeno s komerčními zájmy.

Světová obchodní organizace (dále jen WTO) a Mezinárodní organizace práce (dále jen ILO) by se dostaly pod pravomoc nové HSR, jejímž cílem by bylo podporovat otevřený a stabilní obchod založený na mnohostranně dohodnutých pravidlech s cílem zvýšit životní úroveň chudých a dosáhnout udržitelnosti životního prostředí.

Globální správa obchodu, rozvoje a migrace

Komise pro globální správu zdůraznila potřebu systému globální správy, který by dohlížel na globální informační společnost prostřednictvím společného regulačního přístupu, přičemž Světová obchodní organizace (dále jen WTO) upřednostňuje chudé země při přidělování licencí a vytváří pravidla proti národním monopolům.

Očekává se, že Rada pro hospodářskou bezpečnost (ESC) se bude zabývat různými globálními problémy, včetně cel a kvót, technických a produktových norem, sociálního zabezpečení a trhů práce, politiky hospodářské soutěže, kontroly životního prostředí, investičních pobídek, zdanění společností a práva duševního vlastnictví.

ESC si klade za cíl centralizovat a konsolidovat tvorbu politik pro světový obchod, mezinárodní měnový systém a světový rozvoj, se širokým konsensem o prvcích, jako je environmentální udržitelnost, finanční stabilita a silný sociální rozměr politiky.

Pro řešení dluhu třetího světa Komise doporučila zavést systém podobný firemnímu bankrotu, kde záležitosti státu řídí mezinárodní společenství, což umožňuje nový začátek.

Očekává se, že ESC usnadní transfer technologií, který je zásadní pro rozvoj v rozvojových zemích, a zavede imigrační politiku k řešení nejednotného přístupu vlád k migraci.

Environmentální politiky budou podléhat správě Trusteeship Council, přičemž implementace a prosazování bude koordinováno prostřednictvím organizací OSN a neziskových organizací (NGO), jako je Světový svaz ochrany přírody (IUCN), World Resources Institute (WRI) a Světový fond na ochranu přírody (WWF).

Role neziskových organizací

Komise pro udržitelný rozvoj (dále jen CSD), vytvořená jako výsledek Konference OSN o životním prostředí a rozvoji v roce 1992, by sloužila jako ústřední bod pro soudržnost a koordinaci programů OSN, poskytovala by politické vedení při provádění Agendy 21 a dosahování udržitelného rozvoje.

Komise uznala význam neziskových organizací a institucí jako partnerů vlády a podniků při dosahování hospodářského pokroku a udržitelného rozvoje, přičemž citovala příspěvky organizací, jako jsou IUCN, WRI a WWF.

Komise zdůraznila, že je důležité zapojit občanskou společnost do globálního řízení, což povede k více zaměřeným a produktivnějším programům a projektům.

Aby toho dosáhla, navrhla Komise vytvoření dvou nových orgánů: Shromáždění lidu a Fórum občanské společnosti, které by poskytly platformu pro zástupce neziskových organizací pro účast na globálním řízení.

Shromáždění lidu by sestávalo ze zástupců volených národními zákonodárnými sbory s možností přímé volby lidu v budoucnu.

Fórum občanské společnosti by sestávalo z 300–600 zástupců akreditovaných neziskových organizací, kteří by se každoročně scházeli před Valným shromážděním OSN, aby poskytli uvážené názory na globální vládnutí.

Komise uznala zásadní roli neziskových organizací v globálním vládnutí, což je prokázanou skutečností života, a snažila se institucionalizovat jejich účast prostřednictvím právního statutu.

Myšlenka účasti neziskových organizací na globálním vládnutí sahá až do založení OSN, přičemž Julius Huxley hrál klíčovou roli při založení Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN) v roce 1948.

IUCN byla nápomocná při podpoře účasti neziskových organizací na globálním vládnutí s 980 akreditovanými neziskovými organizacemi od roku 1994 a vytvořila vlivné organizace, jako je WWF a WRI.

Tyto nevládní organizace se podílely na vytváření hlavních dokumentů o životním prostředí a mají významné zastoupení na globálních a regionálních konferencích, včetně Konference OSN o životním prostředí a rozvoji (UNCED).

Komise poznamenala, že existuje 28 900 známých mezinárodních neziskových organizací, z nichž mnohé jsou přímo zapojeny do prosazování agendy globálního vládnutí a mají značné zdroje a národní volební obvody.

Účast neziskových organizací na globálním vládnutí se neomezuje na mezinárodní konference, ale uplatňuje se také v domácí politice, přičemž národní neziskové organizace hrají klíčovou roli při utváření domácí agendy o globálních otázkách.

Struktura účasti „občanské společnosti“ na globálním vládnutí je odhalena v různých dokumentech organizací OSN, IUCN, WWF a WRI, často popisovaných jako „Public-Private Partnerships.“

Tato partnerství zahrnují vytvoření „výborů“ nebo „rad“ zastupujících zájmy všech „stakeholderů“, ale často jim dominují dobře připravené nevládní organizace.

Na místní úrovni v USA jsou neziskové organizace často odborníky na plný úvazek, jsou financovány prostřednictvím Asociace environmentálních grantů nebo federální vládou a koordinují činnost s regionálními a národními nevládními organizacemi.

Cílem je v konečném důsledku ustavit „Bioregionální radu“ s pravomocí nad místními rozhodnutími o využívání půdy a zdrojů.

Komise doporučila vytvoření „petičního práva“ dostupného mezinárodní občanské společnosti, které by nevládním organizacím umožnilo podávat petice OSN přímo prostřednictvím Petiční rady.

Tato Rada by byla panelem na vysoké úrovni složeným z pěti až sedmi osob, nezávislých na vládách, jmenovaných generálním tajemníkem se souhlasem Valného shromáždění, který by podával doporučení generálnímu tajemníkovi, Radě bezpečnosti a Valnému shromáždění.

Ačkoli tento mechanismus nebyl v roce 1996 formálně začleněn do systému OSN, byl používán, jak je vidět na příkladu Greater Yellowstone Coalition, který podal petici Výboru světového dědictví UNESCO, aby zasáhl do plánů soukromé společnosti na těžbu zlata v blízkosti Yellowstonského parku.

Mezinárodní právo a globální řízení

Cílem Komise bylo napravit historická omezení mezinárodního práva vypracováním návrhu mezinárodního práva prostřednictvím Komise OSN pro mezinárodní právo a Střediska environmentálního práva IUCN.

Komise doporučila, aby smlouvy a dohody zahrnovaly závazné rozhodnutí Světového soudu a aby všechny státy přijaly povinnou jurisdikci Světového soudu, přičemž WTO je krokem tímto směrem.

Dokonce i v roce 1996 měla WTO systém, kde členové souhlasili s tím, že přijmou rozhodnutí WTO a nebudou usilovat o bilaterální řešení sporů, což zajistí soulad s globálními pravidly.

Do roku 1996 také Komise pro mezinárodní právo (ILC) vypracovala stanovy nového Mezinárodního trestního soudu, který by měl nezávislého žalobce, který by vyšetřoval údajné zločiny a jednal nezávisle bez pokynů od vlád nebo jiných zdrojů.

Komise uznala, že zavádění mezinárodních standardů by mohlo čelit odporu ze strany vnitřních politických procesů v rámci národních států a populistických akcí, přičemž uvedla příklad smlouvy o biologické rozmanitosti, kterou Senát USA neratifikoval kvůli odporu ze strany občanů.

Komise poznamenala, že akreditované neziskové organizace a jejich přidružené organizace jsou vnímány jako „rozšiřující se demokracie“ prostřednictvím účasti občanské společnosti, zatímco neakreditovaná činnost občanské společnosti je považována za „politický tlak“ a „populistické akce.“

Financování globální správy prostřednictvím globálních daňových schémat

---

Komise navrhla nový pohled na globálně redistributivní daňové zásady pro financování globální správy a navrhla udržitelnější přístup ke správě globálních společných věcí, zejména otázek životního prostředí.

Roční výdaje OSN v roce 1996 byly kolem 11 miliard dolarů, přičemž náklady na implementaci Agendy 21 se odhadovaly na 600 miliard dolarů ročně, což v mysli globalistů zdůrazňuje potřebu robustnějšího systému financování.

Komise navrhla zavést praktická schémata globálního financování v malém měřítku na podporu konkrétních operací OSN a zároveň se vyhnout tomu, aby OSN udělila pravomoc přímého zdanění a místo toho se spoléhala na hodnocení členských států a dobrovolné příspěvky.

Komise poznamenala, že Spojené státy často zadržovaly platby, aby ovlivnily politiku OSN, a že OSN nemá žádnou pravomoc vymáhat platbu výměrů nebo dobrovolných příspěvků, což omezuje výkon kolektivní pravomoci Valného shromáždění.

Komise pro globální vládnutí navrhla, aby se uživatelské poplatky, odvody a daně dohodly globálně a zavedly prostřednictvím smlouvy nebo úmluvy, aby generovaly příjmy pro Organizaci spojených národů.

Jako příklad posloužila smlouva Law of the Seas (pozn.: mořské právo), která zmocnila organizaci OSN účtovat poplatky za podání žádosti a licenční poplatky společně s těžícím mořské dno, přestože Spojené státy smlouvu neratifikovaly.

Komise navrhla různá globální schémata zvyšování příjmů, včetně poplatků za používání společných globálních zdrojů, zdanění podniků nadnárodních společností a daně z mezinárodní měnové směny, jak navrhl nositel Nobelovy ceny James Tobin.

Komise říká: „Bylo by vhodné zpoplatnit používání některých společných globálních zdrojů. Dalším nápadem by bylo zdanění korporací nadnárodních společností.

Oblíbený systém jako první navrhl držitel Nobelovy ceny James Tobin. Navrhl daň z mezinárodní měnové směny, která by vynesla odhadem 1,5 bilionu dolarů ročně.

„Poplatky za používání globálních společných zdrojů mají širokou přitažlivost z důvodu zachování a ekonomické efektivity, jakož i z politických a výnosových důvodů.“

Komise podporuje daň z ropy 2 dolary za barel, která se za 10 let automaticky zvýší na 10 dolarů za barel.

„Uhlíková daň zavedená ve velkém počtu zemí nebo systém obchodovaných povolenek pro uhlíkové emise by skutečně přinesly velmi vysoké příjmy.“

Naše globální sousedství: Souhrnná analýza od Henryho Lamba, únor 1996

Kromě zpoplatnění používání globálních společných zdrojů a zdanění nadnárodních společností, měnové směny, ropy a uhlíku zahrnovaly další doporučené globální zdroje příjmů přirážky na letenky, poplatky za námořní námořní dopravu, uživatelské poplatky za oceánský rybolov a speciální poplatky za aktivity v Antarktidě a geostacionární družice.

Komise podpořila koncepci globálního zdanění a naléhala na vytvoření konsenzu k realizaci tohoto konceptu.

Implementace a budoucnost globálního vládnutí

V roce 1996 již byla řada doporučení Komise začleněna do smluv, dohod a návrhů, přičemž některá již byla implementována, a Valné shromáždění mělo v roce 1998 uspořádat Světovou konferenci o správě věcí veřejných.

Komise vyzvala k přípravným pracím na vypracování dokumentů o globální správě věcí veřejných, které budou přijaty na konferenci v roce 1998 a ratifikovány k implementaci do roku 2000.

Pouze akreditované neziskové organizace by se mohly účastnit přípravných prací a pouze delegáti jmenovaní vládami by mohli hlasovat o otázkách týkajících se občanů jednotlivých zemí.

V Americe je aktivní mašinérie neziskových organizací globálního vládnutí, která prosazuje agendu globálního vládnutí různými prostředky, včetně agitace, lobbingu a diskreditace nesouhlasných hlasů.

V roce 1996 již americká národní média vykreslovala nesouhlasné hlasy jako pravicově extremistické fanatiky, takže mnoho amerických občanů nevědělo o pokroku v agendě globálního vládnutí.

„Spojené státy jsou jedinou zbývající mocností, která je dostatečně silná na to, aby ovlivnila OSN, a rok 1996 může být poslední příležitostí vyhnout se nebo ovlivnit podobu globálního vládnutí,“ řekl Lamb.

Lamb dodal, že doporučení Komise pro globální vládnutí, pokud budou implementována, povedou k dramatické transformaci společnosti a vytvoření globálního sousedství řízeného celosvětovou byrokracií pod dohledem malé skupiny jmenovaných jednotlivců.

Tuto byrokracii by hlídaly tisíce jednotlivců placených akreditovanými neziskovými organizacemi, certifikovanými k podpoře specifického systému přesvědčení, který mnoho lidí považuje za nepřijatelný.

Jaký systém by to asi byl, si jistě sami domyslíte. A to se ještě v 90. letech nevědělo, jak jednoduché by bylo globální vládnutí s globální digitální měnou, digitální identitou a systémem sociálních kreditů.

Mimochodem, kdo z vás tehdy tušil, že je už od roku 1992 Jiří Dienstbier starší, který se ještě i po roce 2000 ucházel o různé politické posty, jedním z členů Komise pro globální vládu?

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 5 Průměrně: 5]